

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/179/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010686
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314010686.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného T.. Z. W., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 2Pv 638/13/7702-22 zo dňa 05.12.2014, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. apríla 2015 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný T.. Z. W.L., G.. XX.XX.XXXX Z. M.,
E. K. B. XXX, XXX XX I.,

uznáva sa za vinného,

že dňa 21.10.2013 v čase okolo 11.00 hod. v Humennom smerom z kruhového objazdu v ľavom jazdnom pruhu po Ulici Kukorelliho viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fábia, e. č. I. XXXBB, ktorého vedeniu a situácii v cestnej premávke nevenoval náležitú pozornosť a s vozidlom na priechode pre chodcov nedal prednosť chodcovi mal. B. K., G.. XX.XX.XXXX, ktorý v tom čase prechádzal cez priechod pre chodcov so svojou matkou A. K. a sestrou M. K. z pohľadu vodiča z ľavej strany vozovky na pravú, pričom iné vozidlo, ktorého posádku tvorili vodič M. L. a spolujazdkyňa N. P., idúce v pravom jazdnom pruhu jednosmernej dvojpruhovej cestnej komunikácie už v čase približovania auta, ktoré riadil T.. Z. W., stálo pred priechodom pre chodcov a dávalo prednosť chodcom A. K. a jej deťom prechádzajúcim po priechode cez cestnú komunikáciu, čím porušil povinnosť vodiča dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť, uvedenú v ustanovení § 4 ods. 1 písm. f), zákona č. 8/2009 Z.z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho došlo svojím autom zrazil mal. B. K., G.. XX.XX.XXXX, ktorý v dôsledku zrážky utrpel zranenie a to pohmoždenie v oblasti pravého lakťa ľahkého stupňa, pohmoždenie v oblasti pravej strany panvy ľahkého stupňa, pohmoždenie v oblasti pravého kolena ľahkého stupňa a zranenie v oblasti hrudno-driekovej chrbtice ľahkého stupňa s dobou liečenia v trvaní 18 dní, počas ktorých bol mal. B. K. obmedzený vo fyzickej aktivite,

teda

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona,

čím spáchal

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 158 Trestného zákona, prihládajúc podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, na trest odňatia slobody na 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, súd ukladá obvinenému trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, na ktoré je podľa zákona č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, potrebné vodičské oprávnenie, na 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal dňa 12.12.2014 obžalobu na T.. Z. W. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť tak, že: „ dňa 21.10.2013 v čase okolo 11.00 hod. v Humennom smerom z kruhového objazdu v ľavom jazdnom pruhu po Ulici Kukorelliho viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fábria, e. č. I. XXXBB, ktorého vedeniu a situácii v cestnej premávke nevenoval náležitú pozornosť a s vozidlom na priechode pre chodcov nedal prednosť chodcovi mal. B. K., G.. XX.XX.XXXX, ktorý v tom čase prechádzal cez priechod pre chodcov so svojou matkou A. K. a sestrou M. K.U. z pohľadu vodiča z ľavej strany vozovky na pravú v dôsledku čoho došlo k jeho zrážke pri ktorej utrpel zranenie a to pohmoždenie v oblasti pravého lakťa ľahkého stupňa, pohmoždenie v oblasti pravej strany panvy ľahkého stupňa a pohmoždenie v oblasti hrudno-driekovej chrbtice ľahkého stupňa s dobou liečenia v trvaní 18 dní“

Po preskúmaní obžaloby a oboznámení sa s obsahom spisového materiálu súd vo veci rozhodol dňa 09.02.2015 trestným rozkazom sp.zn. 1T/179/2014, ktorým uznal obvineného T.. Z. W. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, za ktorý mu uložil peňažný trest vo výške 500,- (päťsto) eur, pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace a trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, na ktoré je podľa zákona č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, potrebné vodičské oprávnenie, na 1 (jeden) rok.

Pretože obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu podal v zákonnej lehote proti trestnému rozkazu odpor, súd nariadil hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní súd po prednesení obžaloby prokurátorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej K., znalca M.. V. A., svedkov P., K.. R., prečítal znalecký posudok z odboru cestná doprava, zápisnice o výpovedi svedkov M. L. a O. C., oboznámil ďalšie listinné dôkazy tvoriace spisový materiál, pričom konštatoval zákonnosť vykonaných dôkazov i dôvodnosť podanej obžaloby.

Obžalovaný T.. Z. W. sa v konaní pred súdom necítil byť vinný zo skutku, ktorý mu prokurátor v obžalobe dáva za vinu. K priebehu samotnej dopravnej nehody uviedol, že v inkriminovaný deň išiel osobným motorovým vozidlom po Ulici Staničnej smerom na Jasenov, prešiel cez kruhový objazd a pred sebou videl matku s dcérou, ktoré už boli na druhej strane jeho ľavého jazdného pruhu, teda prechádzali z jeho pohľadu zľava doprava. Išiel pomaly, ale vozidlo nezastavil, lebo už bol mimo svojej jazdnej dráhy. V tom mu cez prechod vbehol chlapec, ktorého zachytil ľavou stranou. Šľapol na brzdu a ostal stáť. Na aute nevznikla žiadna väčšia škoda. Išiel ku chlapcovi, ale už bola pri ňom jeho matka, s ktorou odišiel na chodník. Po Ulici Staničnej išli mestskí policajti, ktorí zavolali RZP a políciu. Medzitým na miesto nehody prišiel aj riaditeľ dopravy. Policajti mu dali fúkať a povedali, aby posunul auto ďalej, lebo zavadzalo pri premávke. Potom prišli dopravní policajti a vypočuli svedkov i jeho. Vozidlo zdokumentovali, ale v čase dokumentácie už bolo vozidlo posunuté ďalej. Chlapca zbadal pri ľavom čelnom stĺpiku svojho vozidla. Po zrážke chlapca vyhodili na kapotu a potom pred auto. Podotkol, že nešiel rýchlo. Auto preparkoval z prechodu na pokyn policajtov, aby nebránilo v premávke. V závere výpovede obžalovaný uviedol, že matka ťahala dcéru za ruku a keď ušiel z kruhového objazdu, videl, že sú v pravom jazdnom pruhu. Vo svojom jazdnom pruhu nemal nikoho a vtedy mu vbehol chlapec. Po zrážke vystúpil z vozidla, išiel ku chlapcovi. Medzitým pribehla jeho matka a vzala chlapca na chodník. V čase výjazdu z kruhového

objazdu išiel rýchlosťou 10-15 km/h. Pri vychádzaní z kruhového objazdu a vchádzaní na jednosmernú dvojpruhovú komunikáciu zaregistroval, že auto idúce pred ním zastavilo, lebo malo poškodenú s dcérou vo svojej jazdnej dráhe. Po nehode s osádkou spomínaného motorového vozidla nekomunikoval.

V prípravnom konaní priebeh dopravnej nehody opísal v podstate tak ako v konaní pred súdom s tým rozdielom, že v prípravnom konaní uviedol, že dával prednosť žene. K okolnostiam za akých došlo ku dopravnej nehode uviedol, že dňa 21.01.2013 v čase okolo 11.05 hod. jazdil svojím vozidlom zn. Škoda Fabia, ev.č.: I.-XXXBB po ul. Staničnej v Humennom ku kruhovému objazdu, kde po vyjdení z neho sa dostal na ul. Kukorelliho v Humennom. Keď prichádzal ku prechodu pre chodcov s vozidlom spomail, lebo dával prednosť nejakej žene, ktorá išla podľa jeho pohľadu s maloletým dievčaťom cez prechod pre chodcov z ľavej strany cesty na pravú. Keď žena s dieťaťom opustila jeho jazdnú dráhu, v jazde pokračoval ďalej. V okamihu, keď chcel pokračovať v jazde ďalej, mu nejaký malý chlapec vběhol do jazdnej dráhy. V tomto okamihu sa nachádzal na začiatku prechodu pre chodcov, ihneď dupol na brzdu a s vozidlom zastavil v polovici prechodu pre chodcov. Chlapca nevidel. Uvidel ho až vtedy, keď došlo k nárazu. Chlapca zachytil ľavou prednou časťou svojho vozidla a to v oblasti predného svetla až evidenčného čísla, o čom svedčia stopy na vozidle. Po náraze chlapca hodilo na kapotu v blízkosti ľavého blatníka. Následne chlapec spadol na zem pred auto. Z vozidla ihneď vystúpil a išiel za chlapcom. Chlapec sa z cesty hneď postavil a utekal ku svojej matke, ktorá už bola na chodníku. Potom išiel k matke a chlapcovi na chodník, kde sa ich pýtal, či má zavolať záchranku. Medzitým prišla na miesto hliadka mestskej polície. Mestský policajt uviedol, že záchranku volal on sám. Po krátkej chvíli prišla na miesto hliadka polície PMJ. Policajti PMJ ho vyzvali k dychovej skúške, ktorej sa podrobil. Následne na to mu prikázali, aby svoje vozidlo posunul zhruba z polovice prechodu pre chodcov až do takej vzdialenosti, ako je zadokumentované na fotodokumentácii - teda až ku krajnici, pričom miesto, kde vozidlo stálo na prechode pre chodcov daný policajt nevyznačil. Potom sa na miesto dopravnej nehody dostavili dopravní policajti, ktorí vec ďalej realizovali. Chodca zachytil na druhom bielom páse zľava prechodu pre chodcov asi v polovici šírky prechodu ľavou prednou časťou svojho vozidla. Chlapec padal na zem z kapoty jeho vozidla pred vozidlo zhruba v jeho strede. Matka s dcérou sa v tom čase nachádzala na druhej strane vozovky, tesne pred chodníkom. Vozidlo jazdiace v druhom jazdnom pruhu, ktoré dávalo prednosť chodcom stálo cca 2 metre pred prechodom pre chodcov. Po zrážke chlapec z cesty vstal a odišiel za matkou. Hneď išiel za nimi na chodník. Jeho matka kričala, že nezastavil na priechode. Na chlapcovi nebolo vidno žiadne poranenia, chlapec na mieste odmietal ísť do sanitky a nesťažoval sa na žiadne bolesti. Pri vychádzaní z kruhového objazdu smerom ku priechodu pre chodcov vozidlo, ktoré prichádzalo sprava pre priechodom pre chodcov zastavovalo, dávalo prednosť chodcom na priechode - matke s dcérou. Na priechode nebol nikto iný. Jazdil pomaly, asi 10-15 km/h. Pri zrážke chlapca s vozidlom matka stála k zrážke chrbtom.

Rozpory vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní po prečítaní časti výpovede zo dňa 16.05.2014 obžalovaný odôvodnil tým, že išlo iba o zlomok sekundy, keď matka ťahala dcéru za ruku. Keď vyšiel z kruhového objazdu, videl matku s dcérou v pravom jazdnom pruhu, pričom vo svojom jazdnom pruhu nemal nikoho a vtedy mu vběhol do cesty chlapec.

Na okolnosti a priebeh zrážky súd vypočul svedkyňu A. K., ktorá uviedla, že dňa 21.11.2013 išla so synom a 4-ročnou dcérou Miškou od lekára. Chceli prejsť cez priechod pre chodcov smerom k pešej zóne mesta Humenné. Videla ako z Ulice Ševčenkovej, teda od malej železničnej stanice prichádza auto, ktoré im dávalo prednosť.

Prechádzali cez dvojpruhovú komunikáciu, kde idú autá jedným smerom, z jej pohľadu sprava doľava. Auto, ktoré im dávalo prednosť, išlo po vzdialenejšom (pravom) jazdnom pruhu. Uistila sa, že od kruhového objazdu nejde nejaké auto, lebo by išlo po bližšom (ľavom) jazdnom pruhu. Keď od kruhového objazdu nevidela žiadne vozidlo, dala pokyn deťom, že idú cez cestu. Dcéra išla po jej pravej strane a syn v tesnom závěse za ňou po ľavej strane. Keď boli medzi 2-3 pruhom počula prichádzajúce auto sprava od kruhového objazdu, ktoré nebrzdilo. Uvedomila si, že keď nestiahne dcéru dopredu, auto ju zrazí. V tom ju prudko oboma rukami potiahla dopredu a keď sa otočila za synom, ktorý išiel v tesnom závěse za ňou, videla ako auto pravou stranou narazilo do pravého boku jej syna. Syn vyletel do vzduchu a spadol na zem. Chytila ho od chrbta zozadu a ťahala ho ku chodníku. Bolo vidno, že nemôže dobre stúpiť na pravú nohu. Na chodníku jej syn povedal, že je v poriadku a nič mu nie je. Potom si všimla, ako svedkyňa z druhého auta, ktoré im dávalo prednosť, vybehla k autu obžalovaného, otvorila dvere a niečo na neho kričala. Obžalovaný potom vystúpil z auta a prišiel k nim na chodník. V tom čase išla od malej železničnej stanice hliadka, informovali sa, čo sa stalo. Policajti zavolali záchranku a ďalších

dopravných policajtov. Auto obžalovaného podľa svedkyne zastavilo až za prechodom. Či obžalovaný dostal pokyn od policajtov auto premiestniť odpovedať nevedela, lebo sa venovala synovi a záchranke.

Výpovedi svedkyne K. zodpovedá i svedectvo N. P., ktorá v čase v čase dopravnej nehody išla autom (Volkswagen Passat) spolu svojim priateľom M. L. a synom smerom na Kukorelliho ulicu. Na chodníku videli stáť chodcov, ženu s dvoma deťmi. Pred prechodom zastavili a dali chodcom prednosť. Chodci vstúpili na prechod, boli už takmer v polovičke cesty, keď z ľavej strany od kruhového objazdu vyletelo červené auto a zrazilo chlapca. Najbližšie k autu, ktoré prichádzalo bola malá dcéra, potom matka a syn. Matka musela počuť prichádzajúce auto, lebo strhla dcéru, aj ona stihla uskočiť, len už nestihla zachytiť syna. Auto narazilo do chlapca, chlapec vyletel do vzduchu. Videla, že šofér bezprostredne nezastavil a preto sa sústredila na to, aby si zapamätala značku auta. Šofér s autom zastavil až niekoľko metrov za prechodom. Kričala za ním a po dosť veľkej chvíľke vystúpil a auta. Jej priateľ sa sústredil na ženu a dieťa, pýtal sa jej, či netreba zavolať políciu, záchranku. Šofér auta, ktorý zrazil chlapca namiesto matky odpovedal, že netreba, lebo sa nič nestalo. Pretože bola v amoku z toho, že ako môže povedať, že sa nič nestalo, že zrazil dieťa na prechode, nakričala na vodiča. Potom ako chlapec spadol na zem, mu pomáhala matka. Ani svedkyňa N. P. nevedela uviesť, či policajti dali obžalovanému pokyn na presunutie vozidla.

Aj podľa obsahu prečítanej svedeckej výpovede M. L., ktorý v čase dopravnej nehody viedol svoje osobné motorové vozidlo v smere popod podjazd smerom na Kudlovce, na prechode dával prednosť chodcom (dospelej žene s dvomi malými deťmi - jedno malé dievča a jeden malý chlapec), ktorí v tom čase vstupovali na prechod pre chodcov. Dievča išlo po pravej strane ženy, chlapec z pohľadu tej ženy po jej ľavej strane. Keď boli chodci zhruba na 3-4 páse prechodu, vyrútilo sa z jeho ľavej strany červené vozidlo zn. Škoda Fabia, ktoré pred prechodom ani nespomalilo a v jazde pokračovalo. Prednou stranou vozidlo zachytilo chlapca idúceho po prechode pre chodcov. Po náraze chlapec trocha vyletel cca do výšky kapoty a potom spadol na zem vedľa auta po pravej strane celým telom na bok. Chlapec spadol vedľa auta do pravého jazdného pruhu. Preto sám z auta vyskočil pomôcť chlapcovi. Pomohol žene vziať chlapca na chodník, kde sa ho pýtali, čo mu je a pomedzi to volali záchranku. Jeho priateľka sedela vedľa neho vo vozidle, po náraze taktiež vyskočila z vozidla a utekala za vodičom vozidla, ktorý zrazil chlapca. Na miesto prišla hliadka mestskej polície, ktorá opätovne privolala záchranku a dopravnú políciu. Na miesto nehody prišla po chvíli hliadka dopravnej polície a záchranka, ktorá chlapca previezla do nemocnice. Podľa svedka L. vozidlo išlo cca 40km/h. a k nárazu došlo pravou časťou vozidla - okolie svetla, smerovky. Chlapca vyhodilo na kapotu, nespadol, vo vzduchu sa nepretočil a dopadol na bok celým telom. Červené vozidlo v čase nárazu stálo v strede prechodu pre chodcov. Po náraze červené vozidlo stálo cca 5 metrov od prechodu pre chodcov na ľavej strane. V čase nárazu bola žena s dcérou v strede vozovky spolu s dievčaťom. Po náraze chlapec vstal sám, ale ihneď opäť spadol. Na chodník mu pomáhal on a jeho matka chlapca.

Podľa poškodeného B. K., ktorého výpoveď z prípravného konania bola prečítaná, po príchode k priechodu pre chodcov im dávalo prednosť nejaké vozidlo idúce od malej stanice v smere do centra mesta. Keď toto vozidlo zastavilo pred priechodom, mama a aj on sa presvedčili, či môžu bezpečne prejsť cez priechod pre chodcov. Keďže auto idúce od malej železničnej stanice zastavilo a od kruhového objazdu nič nejazdilo, stúpili na priechod pre chodcov. Mama a sestra išli pred ním a on tesne za nimi. Keď bol asi na treťom páse priechodu, počul nejaký zvuk. Aj mama niečo pravdepodobne počula, alebo sa otočila. Hneď na to potiahla sestru dopredu. Keď sa otočil, hneď mu do pravého boku narazilo vozidlo. Vozidlo ho zachytilo pravou prednou stranou. Po náraze ho podhodilo a následne spadol na cestu pri pravom prednom boku vozidla. Keď ležal na zemi, prišla k nemu mama, ktorá mu pomáhala vstať a potiahnuť ho na chodník. Na miesto prišla po krátkej chvíli mestská polícia, kde policajti uviedli, že volali záchranku. Počas tejto doby stál pri mame na chodníku. Vodič, ktorý ho zrazil, ostal sedieť vo vozidle. Jeho auto zostalo stáť za priechodom. Z vozidla, ktoré im dávalo prednosť vyšla prísediaca a začala kričať na vodiča. Až potom vodič z auta vystúpil. Pri nehode si udrhel pravý bok, mal udrhel pravú nohu pod kolenom, mal posunutú chrbticu, dôsledkom čoho chodí na rehabilitáciu.

Obranu obžalovaného spočívajúcu v tvrdení, že svoje vozidlo po nehode premiestnil na pokyn polície vylučuje výpoveď svedka K.. V. R.Ľ., ktorý spolu s kolegom O. Y. vykonával inkriminovaného dňa hliadkovú službu PMJ PZ. Na miesto nehody došli v služobnom motorovom vozidle a k udalosti prišli náhodne. Všimli si vozidlo mestskej polície a hlúčik ľudí. Po zistení vecí, zistili, že na mieste sa

už nenachádzala maloletá osoba, ktorá mala byť zrazená. Bola privolaná dopravná hliadka a do jej príchodu regulovali dopravu. Vozidlo bolo odstavené pri prechode pre chodcov za kruhovým objazdom. S vozidlom sa nehýbalo dokiaľ dokedy neprišla dopravná polícia, ktorá vozidlo zamerala a odfotovala. Počas ich pobytu na mieste dopravnej nehody až do príchodu dopravnej polície sa s vozidlom obžalovaného nehýbalo. Vozidlo obžalovaného stálo podľa svedka K. R.Q. v jeho jazdnom pruhu prednou časťou vozidla k prechodu pre chodcov.

Podľa svedka O. C., výpoveď ktorého súd prečítal, bol dňa 21.10.2013 spoločne s kolegyňou Q. C. v hliadke v služobnom obvode mesta Humenné. Na križovatke ulíc Ševčenkova - Kukorelliho v čase okolo 11.05 hod. zastavila nejaká žena s chlapcom, ktorí uviedli, že vodič vozidla červenej Škody Fabia zrazil na prechode pre chodcov malého chlapca. Z uvedeného dôvodu ihneď zavolať operačné stredisko záchranku, kde vysvetlil, čo sa stalo a taktiež privolať hliadku štátnej polície. Vodič červenej Škody Fabia stál pri svojom vozidle, ktoré bolo v čase príchodu ich hliadky zaparkované 3-5 metrov za prechodom pre chodcov. Vodič Fabie prišiel k zrazenému chlapcovi až po nejakom čase. Na mieste nehody zotrvali až do príchodu hliadky dopravnej polície, ktorá danú vec prevzala.

Miesto dopravnej nehody je bližšie zrejmé zo záznamu o dopravnej nehode, zápisnice o ohliadke miesta činu a plánu miesta dopravnej nehody vrátane fotodokumentácie.

Priebeh dopravnej nehody dokumentuje zápisnica o rekonštrukcii dopravnej nehody na čl. 141 spisu.

Podľa zápisu o vykonanej dychovej skúške na čl. 145 spisu obžalovaný v čase dopravnej nehody nemal pozitívne alkoholické nápoje, nakoľko výsledok jeho dychovej skúšky bol negatívny.

Na rozsah poranení spôsobených poškodenému B. K. i mechanizmus jeho vzniku bol vypočítaný znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia M. V. A., ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok. Podľa znalca u poškodeného sa počas odborných vyšetrení, či už po prijatí na chirurgické oddelenie alebo následne počas vyšetrení u M. K. zistili objektívne príznaky poranenia, ktoré však poukazujú aj na možný ľahký stupeň pohmoždenia aj na možné podvrtnutie driekovej časti chrbtice. Z odborného hľadiska sa nedá vylúčiť, avšak ani 100% potvrdiť, či došlo súčasne k obom poraneniám, alebo len k jednému z nich. Samotné príznaky sa u poškodeného našli, poukazujú však na skutočnosť, že k jednému z týchto poranení došlo. V súčasnosti nie je k dispozícii zobrazovacia metóda, ktorá by dokázala objektívne ako je to napr. u zlomenín na 100% diagnostikovať pohmoždenia v oblasti chrbtice, prípadne aj podvrtnutie chrbtice. Ľahšie stupne pohmoždenia hlbokých štruktúr, ako sú svaly v súčasnosti nevieme 100% overiť ani súčasnými metódami. Napomáha k tomu sono vyšetrenie a magnetická rezonancia.

Magnetická rezonancia je metóda, ktorá je pomerne presná aj na stanovenie takých diagnóz, ako je pohmoždenie, musí sa však jednať o pohmoždenie s krvnými výronmi a opuchom. Tieto u poškodeného nenašli, takže je možné povedať, že takéto vyšetrenie by nič neprinieslo. Znalec podotkol, že chlapec sa mal po 48 hodinách dobre natoľko, že mohol byť prepustený z oddelenia a nenašli u neho iné závažné poranenie, ako sú uvedené v prepúšťacej správe. Na základe čoho došlo po jeho prepustení k zhoršeniu zdravotného stavu, je veľmi ťažké odpovedať a možno o tom polemizovať. K podvrtnutiu chrbtice u B. K. ani nemuselo dôjsť, lebo bolesť nemožno nikomu dokázať, ale ani vyvrátiť, nakoľko ide o subjektívny údaj pacienta, ktorý musia brať s istou rezervou, ale musia mu veriť. Tvrdenia zapísané ošetrojúcim lekárom M. K. „chlapec má bolesti v oblasti hrudno-driekovej časti chrbtice“ znalec nemohol vyvrátiť. Pokiaľ ide o dobu liečenia poškodeného stanovenú na 18 dní, podľa znalca sa pohmoždenie mäkkých tkanív na povrchu tela prejavuje hematómom, malým opuchom a v takomto prípade je adekvátna liečba zodpovedajúca diagnóza ľahkého poranenia, čo znamená, že takýto malý hematóm a zdravotné ťažkosti pacienta pominú do 6 dní. Čo sa týka poranení kĺbov a chrbtice vo všeobecnosti, stanovenie diagnózy ľahkého poranenia, či už pohmoždenie alebo podvrtnutie v tejto oblasti neznamená rovnítko, t. z. automaticky dobu liečby do 6 dní. A to práve preto, že pri podvrtnutí, prípadne pohmoždení kĺbov a chrbtice dochádza k vzniku vnútrokĺbových a okolokĺbových krvných výronov a dĺžku liečby v takomto prípade vlastne určuje pacient svojimi subjektívnymi ťažkosťami, ktoré môžu a nemusia byť podložené objektívnymi príznakmi. Na určenie adekvátnej doby liečby mala vplyv prepúšťacia správa vyhotovená dňa 23.10.2013 a potom správa z odborného vyšetrenia M. K. zo dňa 29.10.2013, 07.11.2013, kde ešte 07.11.2013 doporučoval v rehabilitácii. Ďalšia kontrola, ak bola tak nebola súčasťou zdravotnej dokumentácie, na základe osobných znalostí a skúseností je možné konštatovať, že po 7.11.2013, teda

po 14. dni liečby by táto rehabilitácia nemala trvať viac ako 4-5 dní. Aj keby chodil na rehabilitáciu dlhšie, M.. A. uviedol, že túto skutočnosť by vyhodnotil ako neadekvátne dlhú liečbu.

Znalec zdôraznil, že okrem subjektívnych príznakov pacienta, lekár popísal aj objektívne skutočnosti a to je obmedzenie pohyblivosti chrbtice zistenej pri samotnom vyšetrení pacienta, „pohyby chrbtice sú redukované“, „pohyby ešte redukované pre bolesť“. To znamená, že sú tam objektívne príznaky, o ktoré sa lekár opiera. Znalecký posudok má význam aj v takom prípade, keď pacient simuluje a zveličuje svoje problémy, tak znalci vedia toto vylúčiť.

Podľa znaleckého posudku č. 73/2013 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia M.. V. A.É., poškodený B. K. pri dopravnej nehode dňa 21.10.2013 utrpel pohmoždenie pravého lakťa ľahkého stupňa, pohmoždenie v oblasti pravej strany panvy ľahkého stupňa, pohmoždenie oblasti hrudno-driekovej chrbtice ľahkého stupňa. S prihliadnutím na neexistujúce objektívne príznaky pohmoždenia v hrudno - driekovej časti chrbtice mohol poškodený B. K. utrieť počas dopravnej nehody poranenie v oblasti hrudno-driekovej časti chrbtice v zmysle:

podvrtnutie oblasti hrudno - driekovej časti chrbtice ľahkého stupňa, pohmoždenie oblasti pravého kolena ľahkého stupňa. Jednotlivé poranenia poškodeného vznikli v čase dopravnej nehody, kedy poškodený prechádzal cez cestu z ľavej strany na pravú z pohľadu vodiča vozidla Škoda Fabia. V čase nehody bol poškodený natočený k prichádzajúcemu vozidlu svojou pravou stranou tela. Počas nehody došlo k nárazu prednej časti vozidla do pravej strany tela poškodeného a to do oblasti bočnej strany panvy - nad bedrovým kĺbom, kde na základe priameho mechanizmu, t.j. v mieste nárazu došlo k vzniku poranenia - pohmoždenie oblasti pravej strany panvy ľahkého stupňa, pohmoždenie oblasti pravého kolena ľahkého stupňa, pohmoždenie oblasti pravého lakťa ľahkého stupňa, pohmoždenie oblasti hrudnej chrbtice ľahkého stupňa, podvrtnutie oblasti hrudno-driekovej časti chrbtice ľahkého stupňa.

Poranenia poškodeného majú priamy súvis s inkriminovanou dopravnou nehodou, t.j. poranenia poškodeného vznikli v priamej súvislosti s nárazom vozidla do tela poškodeného a následného pádu na zem. S prihliadnutím na charakter posudzovaných poranení a priebeh ich liečenia bola doba liečenia v trvaní 18 dní adekvátne dlhá. Počas nutnej doby liečenia mohol byť poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života. Poškodený počas nutnej doby liečenia mohol byť obmedzený vo fyzickej aktivite, ako sú práce doma a v okolí, telesná výchova, športovanie, dlhšia chôdza, turistika a podobne. Počas nutnej doby liečenia nebol poškodený obmedzený v bežných denných činnostiach, ako je toaleta, hygiena, obliekanie, jedenie a podobne. Počas nutnej doby liečenia nebol poškodený v žiadnych činnostiach odkázaný na pomoc inej osoby. Zo súdnoznaleckého hľadiska poranenia z inkriminovaného dňa nevytvorili u poškodeného predpoklady pre vznik trvalých následkov.

Na základe obhajoby obžalovaného bol v prípravnom konaní znalcom M.. A. podaný doplnok k znaleckému posudku č. 73/2013 podľa ktorého, bolo zo skutočností uvedených v zdravotnej dokumentácii B. K. zistené, že poškodený bol po dopravnej nehode prvotne ošetrený na chirurgickej ambulancii Nemocnice A. Leňa Humenné, n.o., M.. C.. Ošetrovateľom poškodeného počas jeho hospitalizácie na chirurgickom oddelení Nemocnice A. leňa Humenné, n.o., bol M.. U. Q. M.. K.. Títo lekári poškodeného priamo vyšetrovali a poskytovali mu zdravotnú starostlivosť. Znalec M.. A. poškodeného osobne nevyšetroval, neposkytoval a nepotvrdzoval mu liečebnú starostlivosť v súvislosti s jeho poraneniami zo dňa 21.10.2013. Poškodený B. K. bol po inkriminovanej nehode vyšetrený na chirurgickej ambulancii nemocnice A. Leňa Humenné, n.o., dňa 21.10.2013 o 11.46 hod. M.. C., ktorá bola v čase jeho ošetrenia neatestovaná lekárka v príprave na atestačnú skúšku z chirurgie, čiže sa jednalo o lekárku bez odbornej kvalifikačnej atestácie. Pri prvotnom ošetrení akéhokoľvek úrazového pacienta sa z odborného hľadiska nedá definitívne stanoviť závažnosť jeho poranenia, presnú dobu liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života, teda ani u poškodeného sa pri jeho prvotnom ošetrení nedalo definitívne stanoviť závažnosť poranenia a presnú dobu liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života. Pri prvotnom vyšetrení úrazového pacienta je možno stanoviť závažnosť jeho poranení len orientačne. Zdravotný stav poškodeného B. K. dňa 21.10.2013 a 22.10.2013 podľa skutočností uvedených v jeho zdravotnej dokumentácii nemožno zo súdnoznaleckého hľadiska považovať za ustálený, avšak bol na základe poskytnutej liečby a pohybového režimu zlepšený. Je možné teda konštatovať, že na základe subjektívnych ťažkostí poškodeného a objektívne zistených skutočností v jeho zdravotnom stave sa v tomto období nedala určiť presná doba liečenia ako ani doba obmedzenia v obvyklom spôsobe života, nakoľko zdravotný stav poškodeného sa v tomto období (od 21.10.2013 do 22.10.2013) vyvíjal. Počas hospitalizácie poškodeného na chirurgickom oddelení Nemocnice A. Leňa

Humenné, n.,o. boli realizované tieto vyšetrenia: RTG vyšetrenie lebky, hrudnej časti chrbtice, drierkovej časti chrbtice, panvy, pravého kolena, pravého lakťa, neurologické vyšetrenie, sonografické vyšetrenie dutiny brušnej, vyšetrenie moču a krvi. Zranenie - pohmoždenie oblasti hrudno-drierkovej časti chrbtice ľahkého stupňa sa mohlo jednať aj o poranenie iného charakteru, nakoľko v mieste poranenia chýbali v čase vyšetrenia poškodeného na chirurgickej ambulancii typické známky pohmoždenia ako je hematóm, opuch, odreniny a podobne. S prihliadnutím na úrazový dej a lokálne príznaky v oblasti hrudno-drierkovej časti chrbtice je možné konštatovať, že u poškodeného sa mohlo jednať o poranenie - podvrtnutie v oblasti hrudno-drierkovej časti chrbtice ľahkého stupňa, ktoré boli popisované jednak pri odbornom vyšetrení poškodeného počas jeho prijatia na chirurgickom oddelení nemocnice A. Leňa, Humenné, n.o., ako aj počas následných kontrol na ambulancii M.. K.. Poranenie v zmysle podvrtnutie oblasti hrudno-drierkovej časti chrbtice sa u poškodeného prejavovalo už dňa 21.10.2013 pri jeho vyšetrení na chirurgickej ambulancii, čo sa prejavovalo príznakmi „chrbtica poklopovo citlivá v dolnej časti Th“. Dňa 22.10.2013 počas rannej vizity nebola hrudno-drierková časť chrbtice poškodeného vyšetovaná, lebo v zdravotnej dokumentácii z tohto dňa neexistuje žiadna zmienka o objektívnych príznakoch v tejto oblasti tela poškodeného. V úplnom závere doplnku k znaleckému posudku znalec uviedol, že poškodený utrpel zranenia, ktoré mu boli priznané v znaleckom posudku č. 732/2013.

Vierohodnosť obhajoby obžalovaného spochybňujú závery znaleckého posudku č. 4/2014 vypracovaného znalcom z odboru cestná doprava T.. L. A., podľa ktorého vodič osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, ev.č. XXXBb sa v čase pred dopravnou nehodou pri vychádzaní z kruhového objazdu pohyboval rýchlosťou 40-44 km/h. a v zornom poli vodiča mal viditeľné dopravné značenia /priechod pre chodcov, hlavná cesta, vyvýšené zrkadlo s výhľadom na priechod pre chodcov/. Po prekonaní oblasti zakrytého výhľadu /betónová podpera nadjazdu/ mal dostatočný rozhľad na priechod pre chodcov, registroval pohyb chodcov po priechode, na čo aj reagoval pribrzdňovaním vozidla - postupné znižovanie rýchlosti osobného motorového vozidla. Na priechode pre chodcov nedal prednosť v jazde trom chodcom zastavením osobného motorového vozidla pred priechodom a jedného z nich (B. K.) zachytil pravou prednou stranou osobného motorového vozidla pri nárazovej rýchlosti cca 10-12 km/hod. Pri strete došlo k nárazu vozidla do oblasti pravého kolena, pravej strany panvy, pravého lakťa a pádu chodca na vozovku cca 1,5 až 2,0 metre pozdĺžne vedľa osobného motorového vozidla. Chodkyne a chodec sa cez priechod pre chodcov pohybovali rýchlosťou cca 4,7 m/s - chôdza normálna až rýchla. Na priechod vstupovali v okamihu, keď osobné motorové vozidlo Škoda Fabia ešte bolo v oblasti zakrytého výhľadu. Počas chôdze im dávalo prednosť v jazde osobné motorové vozidlo svedka M. L.. Verzia dopravnej nehody podľa T.. W. nie je z technického hľadiska prijateľná. Príčinou dopravnej nehody bola podľa znalca T.. A., jazda osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, ev.č. I.-XXXBB cez vyznačený pás priechodu pre chodcov v čase, keď tadiaľto prechádzali aj chodci s prednosťou chôdze. Vodič vozidla Škoda Fabia mohol nehode zabrániť, ak by po výjazde z kruhového objazdu rešpektoval dopravné značenia /priechod pre chodcov, zrkadlo vyvýšené nad vozovku s výhľadom na priechod pre chodcov/ a dal prednosť v jazde chodcom pohybujúcim sa po priechode, ako to urobil v rovnakom čase aj svedok Marcel Lukáč na svojom vozidle. Chodec B. K. mohol dopravnej nehode zabrániť, ak by sa počas chôdze po priechode pohyboval vedľa matky a sestry v rade /zaručoval to dostatočne široký priechod pre chodcov/.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že konanie obžalovaného T.. Z. W. má všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, lebo inému z nedbanlivosti ublíži, na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, preto ho súd uznal vinným. Súd vychádzajúc zo svedeckých výpovedí matky poškodeného, samotného poškodeného, svedkyne P. a svedka M. L., opierajúc sa o závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia i cestná doprava, mal v danom prípade za to, že opis priebehu dopravnej nehody zo strany obžalovaného bol tendenčný, v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za svoje protiprávne konanie. Navyše podľa znalca z odboru cestná doprava T.. A., verzia dopravnej nehody podľa obžalovaného T.. Z. W.L. nie je z technického hľadiska prijateľná a jej príčinou bola jazda osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, ev.č. I.-XXXBB cez vyznačený pás priechodu pre chodcov v čase, keď tadiaľto prechádzali aj chodci s prednosťou chôdze. Obžalovaný teda ako vodič vozidla Škoda Fabia mohol nehode zabrániť, ak by po výjazde z kruhového objazdu rešpektoval dopravné značenia /priechod pre chodcov, zrkadlo vyvýšené nad vozovku s výhľadom na priechod pre chodcov/ a dal prednosť v jazde chodcom pohybujúcim sa po priechode, ako to urobil v rovnakom čase aj svedok M. L.. Obžalovaný ako vodič osobného motorového vozidla pri dopravnej nehode dňa 21.10.2013 spôsobil poškodenému B. K.Č. zranenia, ktoré sú uvedené v skutkovej vete

tohto rozsudku, o ktorých súd nemal žiadne pochybnosti, nakoľko sú uvedené v lekárskejších správach a boli posúdené a následne vyhodnotené znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, teda v rámci vykonaného dokazovania bola preukázaná príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi porušením dôležitej povinnosti obžalovaného a následkom trestného činu (poškodenie zdravia).

Skutková veta výroku o vine rozsudku nie je totožná so skutkovou vetou uvedenou v obžalobe. Súd podrobnejšie popísal skutkový dej a zdôraznil, že poškodený prechádzal po priechode pre chodcov cez jednosmernú dvojpruhovú cestnú komunikáciu a že už v čase približovania auta, ktoré riadil T. Z.P. W., stálo pred priechodom pre chodcov a dávalo prednosť chodcom A. K. a jej deťom prechádzajúcim po priechode cez cestnú komunikáciu iné auto idúce vo vedľajšom jazdnom pruhu, pričom už táto skutočnosť mala upozorniť obžalovaného na povinnosť vodiča dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť, uvedenú v ustanovení § 4 ods. 1 písm. f), zákona č. 8/2009 Z.z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Nakoľko podľa právnej vety rozsudku (aj obžaloby) obžalovaný spáchaným skutkom inému z neobstaranosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, súd túto zákonnú povinnosť vodiča v skutkovej vete výroku o vine jasne špecifikoval.

Pri ukladaní trestu súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 TZ ani žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 TZ. Zároveň prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Hodnotiac osobu obžalovaného je potrebné poukázať na jeho súčasný osobný život - je ženatý, otec dvoch synov. Momentálne je nezamestnaný. Pracoval 30 rokov v školstve.

Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný T. Z. W. doposiaľ nebol súdne trestaný. V mieste trvalého bydliska je hodnotený iba všeobecne. Žije v spoločnej domácnosti s manželkou v rodinnom dome. I keď ho pomerne často vídať pod vplyvom alkoholu, jeho správanie nebolo doteraz prejednané poriadkovou komisiou. Dňa 21.08.2012 bolo vydané rozhodnutie č. 457/2012 o spáchaní priestupku, kde ako držiteľ psa spôsobil ujmu na zdraví.

Každý prípad je súd povinný skúmať a posudzovať individuálne s ohľadom najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Je nevyhnutné zohľadnenie všetkých zákonných kritérií na uloženie trestu tak, aby uložený trest bol trestom zákonným z pohľadu platnej právnej úpravy.

Súd s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti nápravy, ako aj závažnosť žalovaného skutku za súčasnej potreby ochrany spoločnosti pokladal za dostatočný, primeraný a v neposlednom rade i za spravodlivý trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, teda na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok. Keďže žalovaného skutku sa obžalovaný dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla namiesto bolo i uloženie trestu zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, na ktoré je podľa zákona č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, potrebné vodičské

oprávnenie, a to vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Uložený trest bude na osobu obžalovaného pôsobiť výchovne a súčasne preventívne v tom smere, aby si uvedomil nesprávnosť svojho konania a v budúcnosti sa vystríhal akejkoľvek protiprávnej a protispoločenskej činnosti a pri vedení motorového vozidla dbal na zákonné povinnosti, ktoré mu ako vodičovi vplyvajú zo zákona.

Pretože poškodená strana si nárok na náhradu škody neuplatnila, súd o tomto nároku nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.